

מדוע שהנשיא לא יחון אותי

כמו את ראשי השב"כ?

דון קישוט בכלא רמלה

ילדיו ואשתו, אף היא עורכת-דין. הוא המשיך לנהל כמה מעסקיו בניו-יורק. בין שאר עיסוקיו רימה חברות אמריקאיות ומכר איגרות בונדס מעל למותר על-פי החוק. בית המישפט המחוזי בירושלים הטיל עליו שלוש שנות-מאסר וקנס של רבע מיליון דולר. מכיוון שאינו יכול לשלם את הקנס, ימשיך לשבת בבית-הכלא.

אשוויץ

בלי משרפות

בשנתו האחת כאסיר נרד וייל בין בתי-המעצר כאביר-כביר, מיג' רשהרוסים ורמלה, כלא מעשיהו, וכלא איילון.

כולם גרועים. מדינה בתוך מדינה. אבל הנורא מכולם — אשוויץ וטרבלינקה, רק בלי המישרפות — הוא אגף המעבר של כלא איילון. שם יושבים האסירים שעוברים מבית-מאסר אחד למשנהו. אני ישבתי שם

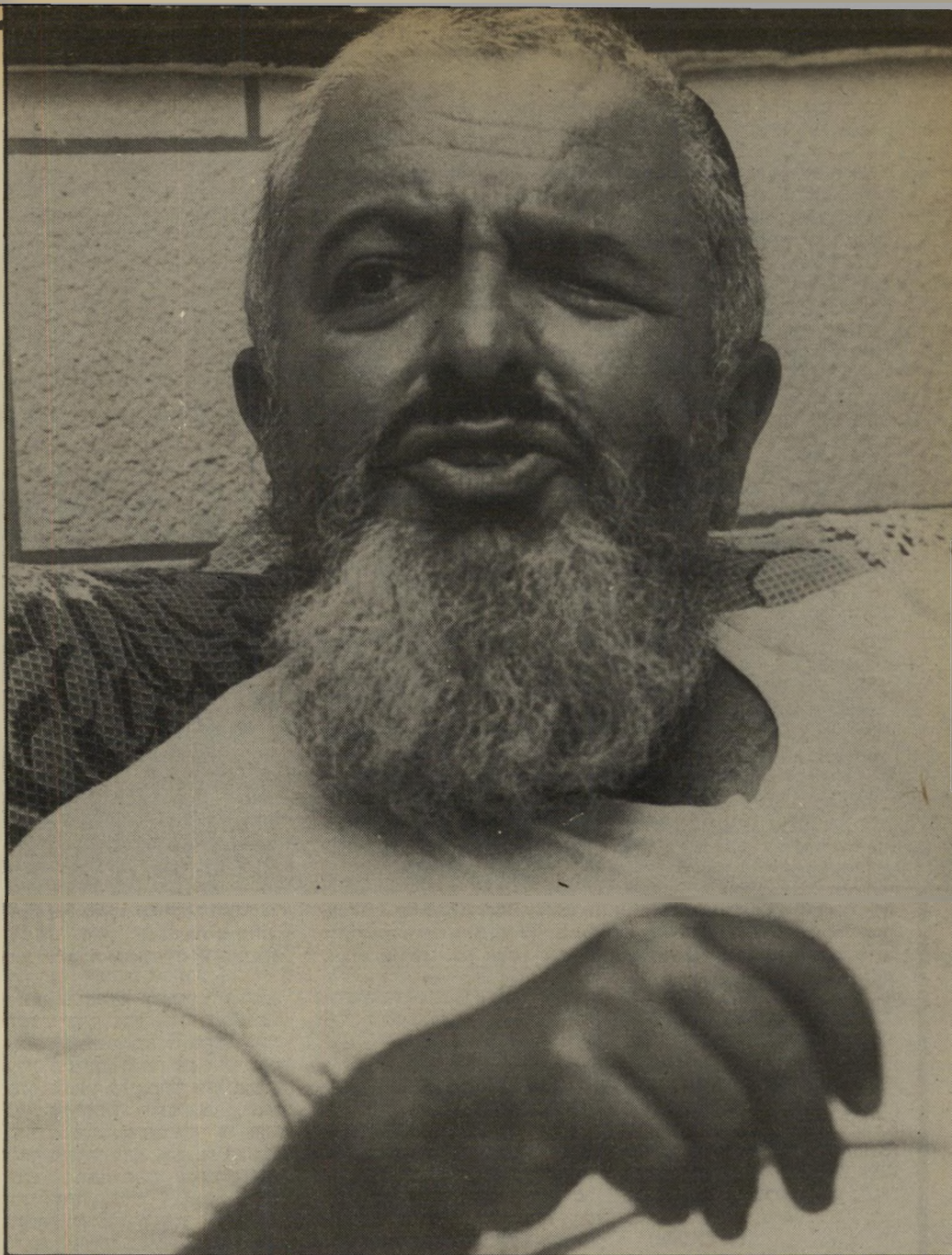
ואם רק היו מניחים לו, היה וייל מבלה את כל שנות מאסרו בבית-המישפט העליון, מגיש בג"ץ אחר, ארוך וממושך, על מצבו של בית-הסוהר והאסיר הישראלי.

בתי-הסוהר בישראל נראים כמו שהיו בתי-הכלא האמריקאיים לפני 50 שנה. הוא אומר.

כי גורלו, או סתם צירוף מיקרים משונה, גרם לי להתוודע הן אל בתי-הכלא האמריקאיים והן אל הישראליים.

חיים וייל (54) נולד בניו-יורק לזוג חנוונים יהודים, שומרי-מיצוות קפריניים. כשהיה בן שלוש, חלה בסרטן ועינו הימנית נעקרה. מאז היו חיי מאבק בלתי-פוסק, הוא אומר בעברית מגומגמת ובאנגלית טובה.

בזכות כוח-הרצון החזק שלי הצלחתי ללמוד מישפטים ומינהל-עסקים, לעבוד כעורך-דין שנכנס ויוצא בבתי-הכלא, גם לנהל עסקים, גם להתחתן ולהוליד שישה ילדים. לפני 16 שנים עלה וייל לארץ עם

חדל מלהפציץ את בית-המישפט העליון בבג"צים. אין הוא בודד במערכה. גם ארנון דגני, בעלה של מיירי (בתצלום, למטה) משתתף בהגשת העתירות.

פרקליט בכלא חיים וייל, 54, עולה מארצות-הברית, הוא עבריין הצווארון הלבן, שמיוס כליאתו הראשון אינו

הדבר החשוב ביותר לחיים וייל הוא הצדק. ואם יש כאן סתירה מסוימת — שהרי חיים וייל הוא אסיר שהורשע בפדיון אגרות בונדס במיר-מה — הוא מבטל אותה בהינף-יד וכצחוק עצבני.

בעקשנות ובהתמדה שועט חיים וייל אל מה שנחשב לפיסגת הצדק — עתירות לבג"ץ. כ-50 בג"צים כבר הוגשו בשנה האחרונה, רובם נידחו. עובדה זו אינה מרפה את ידיו. להיפך, כך הוא מרגיש כצורך כפול ומכופל: גם נלחם למען הצדק, גם נאבק כדי לזכות בתואר של לוחם.

איגוד מיקצועי לאסירים

בג'צים בולטים בדרכו האסירית של וייל:

מדוע אין האסירים זכאים לקבל עיתונים ממבקרים?

מדוע אין מיקלטים בבתי-הסוהר?

למה לא עורכים לאסירים בדיקות לגילוי מחלת האיידס?

כיצד מעוים הסוהרים לקרוא מיכתבים הנשלחים לאסירים?

מדוע אין איגוד מיקצועי של אסירים?

למה לא משלמים לאסירים שכר הוגן תמורת עבודתם?

מדוע לא מניחים לו, לויל, לקיים את מיצוות "פרו ורבו" עם אשתו?

למה אין סיפריי-חוק בסיפריה של כלא איילון?

מדוע חנו הנשיא את ראש השב"כ ואילו אותו, את וייל, אין הוא מוכן לחון?

התנכלות בכלא חברו לכלא של וייל מתנכלים לו. על חירותו חריג ביניהם. לאחרונה אף הטילו סיגריה בוערת לתוך כיס מכנסיו, ואיש לא בא לעזרתו. גם לא הסוהרים.